

موقعیت تکتونیکی و مانگماهی رخنمون‌های فلزیک الیگومن در جنوب اردستان (شمال شرق اصفهان)

علیخان نصرالصهانی* و بابک وهابی مقدم

گروه کارشناسی ارشد پترولوزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان، اصفهان، ایران

چکیده

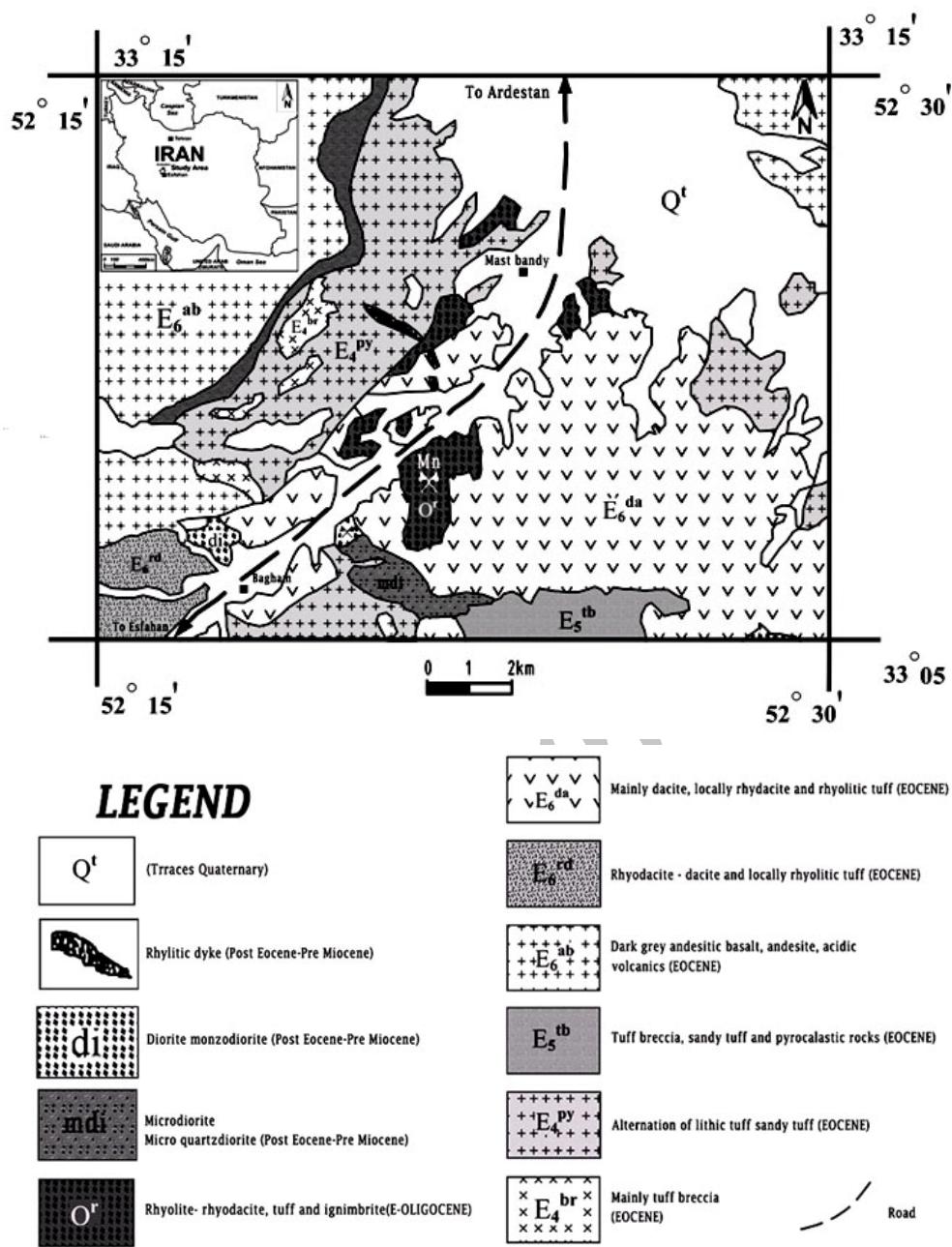
رخنمون‌های فلزیک الیگومن در جنوب اردستان (شمال شرق اصفهان) قرار دارند. ناحیه اردستان بخشی از زون ساختاری ارومیه- دختر است. ترکیب این سنگ‌ها ریولیتی و ریوداسیتی است. از نظر ژئوشیمیایی، این سنگ‌ها سابلکالن و کالک‌آلکالن با پتانسیم بالا و پرآلومینوس هستند. با اینکه ترکیب کلی سنگ‌های فلزیک شبیه گرانیت‌های نوع S است (مثل بالابودن پتانسیم، آلومینیم، عنصر لیتوفیل بزرگ‌یون و پایین بودن مقدار کلسیم و استرانسیم) به طور مشخص منبع اولیه و آذرین دارد. داده‌های ژئوشیمیایی پیشنهاد یک گوه گوشته‌ای را می‌کند که به طور بخشی متاسوماتیزم با مواد حاصل از پوسته زیر رانده شده است، این شرایط احتمالاً ذوب‌بخشی درجه بسیار کم گوه گوشته‌ای متاسوماتیزم شده را باعث شده که در نتیجه آن مانگماهی ریولیتی حاصل شده است. علت ابتدایی برای فوران مستقیم این ریولیت‌های مشتق شده از گوشته می‌تواند شرایط کششی حاکم بر ناحیه اردستان در طی زمان اواخر ائوسن و الیگومن باشد. اگر این ریولیت‌های مشتق شده از گوشته در یک پوسته قاره‌ای تحت فشار بالا بیاید، مانگما به راحتی با مواد پوسته‌ای واکنش داده، مانگماهی فلزیکی ایجاد می‌شود که قابل تشخیص از مانگماهای با منشأ پوسته‌ای است. شواهد پترولوزیک، ژئوشیمیایی و نمودارهای تعیین‌کننده محیط تکتونیکی نشان می‌دهد که مانگما ریولیتی در یک کمان آتشفسانی تشکیل شده است. گمان می‌رود این سنگ‌ها در پیوند با پدیده ادامه مانگماتیسم همراه با فروانش صفحه اقیانوسی نئوتیس به زیر ورقه قاره‌ای سکوی ایران حاصل شده است.

واژه‌های کلیدی: اردستان، ریولیت، سنگ‌های فلزیکی، کالک‌آلکالن، کمان آتشفسانی، نئوتیس

مقدمه

این زون به صورت کمربند آتشفسانی به طور مورب با روند شمال غرب، جنوب شرق از ناحیه دریاچه ارومیه در آذربایجان غربی تا آتشفسان‌های بزمان در بلوچستان کشیده شده است (معین وزیری، ۱۳۷۵؛ Shahabpour, 2005) و سن سنگ‌های آتشفسانی در آن از ائوسن و الیگومن شروع و به آتشفسان‌های عهد حاضر ختم می‌شود (درویش‌زاده، ۱۳۶۳؛ قربانی، ۱۳۸۲).

رخنمون‌های فلزیک مورد مطالعه در ۲۵ کیلومتری جنوب شهر اردستان و ۹۵ کیلومتری شمال شرق شهر اصفهان قرار گرفته است. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه بین طول شرقی $۳۰^{\circ} ۵۲'$ و $۱۵^{\circ} ۵۲'$ و عرض شمالی $۳۳^{\circ} ۵'$ و $۱۵^{\circ} ۳۳'$ است (شکل ۱). ناحیه اردستان قسمتی از زون ساختاری ارومیه- دختر است،

شکل ۱- نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه (ساده شده از رادر، ۱۳۷۶).

رخنمون‌های فلسيك اليگوسن در جنوب‌شرقی ظفرقند يا غرب روستاي رنگان، همچنین در جنوب اردستان (شمال‌شرق روستاي بغم) گزارش شده است (رادفر، ۱۳۷۶). فعالیت‌های آتشفشانی اليگوسن عمدتاً فلسيك است (امامي و همكاران، ۱۳۷۱).

سنگ‌های ولکانيک ائوسن از نظر تركيب در محدوده بازالت تا داسيت است، اما آندرزيت‌ها فراوانی بيشتری دارند (نصراصفهاني و احمدی، ۱۳۸۷). رخنمون‌های فلسيك با سن اليگوسن به صورت توده‌های ساب و لکانيک سنگ‌های آتشفشانی ائوسن را قطع کرده‌اند. اين

سنگ‌های آتوسن تزریق شده‌اند و دارای حاشیه واکنشی کم وسعتی با این سنگ‌ها هستند. در متن سنگ فنوکربیست‌هایی از کوارتز شکل‌دار با حاشیه خورده شده آکالائی‌فلدسبار و پلازیوکلаз، از نوع الیگوکلاز قابل مشاهده است. در برخی بخش‌ها، دایک‌های مافیکی توده فلزیک را قطع نموده است.

روش انجام پژوهش

طی بازدیدهای صحرایی تعداد ۵۳ نمونه سنگی از بخش‌های مختلف محدوده مورد مطالعه برداشت شد. پس از انجام مطالعه نمونه‌های دستی، ۴۵ مقطع نازک تهیه و با کمک میکروسکوپ پلاریزان مطالعه شد. تعداد ۱۱ نمونه از سنگ‌های ریولیتی به روش XRF و ICP-MS در ایران و کانادا (ACME Labs) تجزیه شیمیایی شد (جدول‌های ۱ و ۲).

همچنین از نرم‌افزارهای تخصصی همچون Minpet، Igpet و Petrograph برای تجزیه و تحلیل، محاسبه نورم و ترسیم نمودارها استفاده شد.

همراه با این گروه از سنگ‌ها ایگنیمبریت‌ها نیز در منطقه رخمنون دارند و از ویژگی‌های شاخص این سنگ‌ها می‌توان به حالت روانی و جریانی مگما اشاره نمود. همچنین بافت اتاکسیت که خاص ایگنیمبریت‌ها است، در این مقاطع فراوان دیده می‌شود. رخمنون‌های فلزیکی در جنوب شهر اردستان از نظر همراهی با ذخایر معدنی رگه‌ای منگنز دارای اهمیت هستند (Watters and Etminan, 1973) به صورت پرکننده نواحی برشی در برخی از بخش‌ها دیده می‌شود (نصراصفهانی و حاجیان، ۱۳۸۶). در این پژوهش اختصاصات پترولوزیک و الگوی تکتونیک حاکم بر تشکیل رخمنون‌های فلزیکی الیگوسن در جنوب شهر اردستان (اطراف روستای بغم) بررسی می‌شود.

زمین‌شناسی عمومی

ترکیب سنگ‌شناسی آن عبارت است از ریولیت‌های سفید رنگ تا کرمی و صورتی با بافت پوروفیری که در

جدول ۱ - نتایج تجزیه شیمیایی اکسیدهای اصلی همراه با نسبت‌های پترولوزیک

Unit	HBG8	HBG16	HBG18	HBG19	HBG20	HBG21	HBG2	HBG4	HBG11	HBG14	HBG15
SiO ₂	70.56	68.14	69.51	70.79	70.8	68.68	70.58	66.32	69.7	70.4	68.57
Al ₂ O ₃	% 14.18	13.66	13	12.9	12.69	12.84	12.76	14.02	14.7	12.5	13.75
Fe ₂ O ₃	% 3.24	4.31	3.3	2.6	2.58	2.65	2.46	2.39	2.59	1.79	1.93
CaO	% 0.86	1.62	1.59	1.76	1.75	3.03	1.3	3.59	0.88	3.08	2.83
MgO	% 0.34	0.4	0.37	0.33	0.32	0.33	0.66	0.38	0.34	0.34	0.34
Na ₂ O	% 2.59	0.39	0.14	0.14	0.14	0.93	0.34	0.75	0.83	0.51	0.79
K ₂ O	% 5.92	8.16	8.33	8.26	8.19	7.25	8.88	8.94	8.97	7.81	8.82
Cr ₂ O ₃	% 0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001					
TiO ₂	% 0.42	0.36	0.36	0.35	0.34	0.36	0.2	0.2	0.21	0.23	0.19
MnO	% 0.14	0.24	0.1	0.09	0.09	0.18	0.18	0.24	0.05	0.05	0.05
P ₂ O ₅	% 0.07	0.07	0.06	0.06	0.08	0.07	0.06	0.05	0.06	0.05	0.06
(La/Yb)N	% 4.65	3.27	3.91	6.17	5.98	4.79					
(Gd/Yb)N	% 1.15	1	0.99	1.1	1.12	1.06					
LOI	% 1.5	2.3	2.9	2.3	2.6	3.4	2.23	2.8	1.26	2.77	2.4
Total	% 99.83	99.65	99.66	99.58	99.58	99.73	99.65	99.68	99.6	99.5	99.73
Mg#	17.37	15.68	18.3	20.23	19.87	19.96	34.9	24.12	20.8	27.6	26.12
A/CNK	1.51	1.34	1.29	1.27	1.26	1.14	1.21	1.05	1.37	1.1	1.1
K ₂ O/Na ₂ O	2.35	20.92	59.5	59	58.5	7.79	26.1	11.92	10.8	15.3	11.16
EU/EU*	0.658	0.645	0.583	0.619	0.63	0.631					

جدول ۲- نتایج تجزیه شیمیایی عناصر فرعی و نادر خاکی

	Unit	HBG8	HBG16	HBG18	HBG19	HBG20	HBG21	HBG2	HBG4	HBG11	HBG14	HBG15
Ag	ppm	<.1	<.1	<.1	0.3	0.3	<.1					
Ba	ppm	1522	2048	2012	2133	2015	1404	2878	2480	2388	2161	2698
Ce	ppm	51.7	27.4	38.7	48.1	46.8	44.4					
Co	ppm	2.5	4	3.1	2.8	2.8	2.9	1	1	1	1	1
Cs	ppm	13.1	19.2	18	5.5	5.4	11.1					
Cu	ppm	11.8	4.9	4.8	52	49.8	7.2	490	5	5	8	2
Dy	ppm	4.01	3.14	3.66	3.48	3.32	3.48					
Er	ppm	2.88	2.18	2.5	2.29	2.13	2.13					
Eu	ppm	0.89	0.61	0.69	0.73	0.75	0.68					
Ga	ppm	11.8	14.5	11.1	10.4	10.2	12.1					
Gd	ppm	4.03	2.82	3.39	3.37	3.34	3.13					
Hf	ppm	5.7	5.3	5	5	4.9	5					
Ho	ppm	0.82	0.68	0.76	0.69	0.69	0.69					
La	ppm	19.4	11	15.9	22.5	21.2	16.9					
Rb	ppm	229.5	347.2	354.2	288.5	290.1	282.9	263	327	318	294	308
Sr	ppm	183.2	67.4	40.1	49.2	48.7	72.4	41	59	40	35	50
Y	ppm	28.7	22.1	25	23.4	22.8	21.5	9	7	12	8	7
Zr	ppm	207.7	187.5	178.9	174.4	167.3	182.4	203	206	190	197	201
Nb	ppm	9.9	9.1	8.6	9.8	9.1	9.6	19	11	15	15	1
Th	ppm	12.3	11.4	10.7	11	10.5	11.4	4	14	9	6	3
Pb	ppm	31.5	20.1	11.6	210	208.9	8	958	22	29	25	31
Zn	ppm	43	32	34	405	404	15	866	74	56	80	86
Ni	ppm	4.8	2.3	2.8	2.2	2.1	1.9	31	30	38	30	32
V	ppm	28	28	31	36	36	17	38	39	43	47	37
Ta	ppm	0.7	0.7	0.7	0.7	0.8	0.8					
U	ppm	2.4	3	3.2	2.5	2.4	3	1	8	1	2	1
W	ppm	4.8	16.9	7.9	3.8	4	1.8	8	3	7	4	4
Sn	ppm	2	1	1	1	1	1					
Mo	ppm	1.9	1.5	1.1	0.5	0.6	0.4	1	1	1	1	1
Pr	ppm	5.07	3.25	4.08	5.25	5.12	4.21					
Nd	ppm	20.9	13.6	18	19.3	19.2	15.8					
Sm	ppm	4.3	3	3.9	3.9	4	3.5					
Tb	ppm	0.74	0.56	0.67	0.63	0.6	0.59					
Tm	ppm	0.4	0.32	0.39	0.35	0.35	0.34					
Yb	ppm	2.78	2.24	2.71	2.43	2.38	2.35					
Lu	ppm	0.44	0.35	0.43	0.38	0.38	0.38					
Tl	ppm	0.1	0.2	0.2	0.1	<.1	<.1					

سیلیکا و فلدسپارآلکالی قابل تشخیص است. یکی از مهمترین علل به وجود آمدن این حاشیه‌ها را بالا آمدن سریع و کاهش ناگهانی فشار حاکم بر مagma ریولیتی می‌توان دانست (Shelly, 1993).

پلازیوکلаз بعد از کوارتز فراوانترین فنوکریست در مقاطع است. پلازیوکلازهای موجود در این سنگ‌ها شکل‌دار بوده، دارای ترکیب سدیک و از نظر ترکیبی آلبیت تا الیگوکلاز است. غالب پلازیوکلازها دارای ماکل پلی‌ستنتیک بوده، بعضی از آنها دارای زونینگ نیز هست.

پتروگرافی

سنگ‌های فلسيك از نظر پتروگرافی ريوليت تا ريودادسيت بوده، ترکيب کانی‌شناسي آنها شامل درشت بلورهای کوارتز، پلازیوکلاز و فلدسپارآلکالی است. کوارتز به مقدار بسیار زیاد به صورت فنوکریست‌های درشت با بافت خوردگی خلیجی (Corrosion Gulf) در این سنگ‌ها دیده می‌شود. بلورهای کوارتز به صورت شکل‌دار و نیمه‌شكل‌دار بوده، بیشترین مقدار کانی‌های تشکیل دهنده سنگ را تشکیل می‌دهد. در برخی فنوکریست‌های کوارتز، در اطراف آنها یک نوار ریزلبلور از

جدول ۳- مقادیر آماری اکسیدهای اصلی

Oxide	Min(‰wt)	Max (‰wt)	Mean (‰wt)	St.Deviation	Number of Cases
SiO ₂	66.32	70.80	69.46	1.41	11
Al ₂ O ₃	12.53	14.69	13.37	0.72	11
Fe ₂ O ₃ T	1.79	4.31	2.71	0.70	11
MgO	0.32	0.66	0.38	0.10	11
CaO	0.86	3.59	2.03	0.94	11
Na ₂ O	0.14	2.59	0.69	0.70	11
K ₂ O	5.92	8.97	8.14	0.91	11
TiO ₂	0.19	0.42	0.29	0.09	11
P ₂ O ₅	0.05	0.08	0.06	0.01	11
MnO	0.05	0.24	0.13	0.07	11
LoI	1.26	3.40	2.41	0.61	11

از دیگر ویژگی‌های ژئوشیمیایی این سنگ‌ها غنی‌شدگی از عناصر LILE شبیه Rb (۲۲۹/۵ ppm) و Zr (۳۵۴/۲ و ۱۶۷/۳ ppm) است. همچنین غنی‌بودن از عناصر متحرک همچون Cs و Ba است. بر اساس نمودارهای طبقه‌بندی سنگ‌های آذرین بر حسب ترکیب شیمیایی کل سنگ، نمونه‌ها در محدوده ریولیت قرار می‌گیرد (شکل ۲-الف). در نمودار پیشنهادی Le Maitre و همکاران (۱۹۸۹) نمونه‌های منطقه رفتاری نیمه‌قلیایی یا ساب‌آلکالن را نشان می‌دهند (شکل ۲-ب). پلات نمونه‌ها در نمودار AFM (Irvine and Baragar, 1971) نشان‌دهنده ویژگی کالک‌آلکالن آنها است (شکل ۲-پ). سنگ‌های فلزیک در نمودار An-B-Or (Irvine and Baragar, 1971) در سری پتاسیک قرار دارند (شکل ۲-ت). موقعیت قرارگیری نمونه‌های فلزیک در نمودارهای A/CNK در مقابل A/NK و ACF (شکل ۳) نشان‌دهنده پرآلومینوس بودن و تشابه آنها با گرانیت‌های S-type است. برای بررسی الگوهای عناصر فرعی و REE معمولاً از نمودارهای نرم‌الایزشده نسبت به گوشته اولیه و کندریت استفاده می‌شود. نمودار نرم‌الایزشده نسبت به کندریت (شکل ۴-الف) نشان‌دهنده روندی یکنواخت، مسطح و به‌طور کلی الگوی تفریق نیافته در توزیع عناصر HREE را عرضه می‌کند. در حالی که (La/Yb)_N=3.27- (La/Yb) دارد.

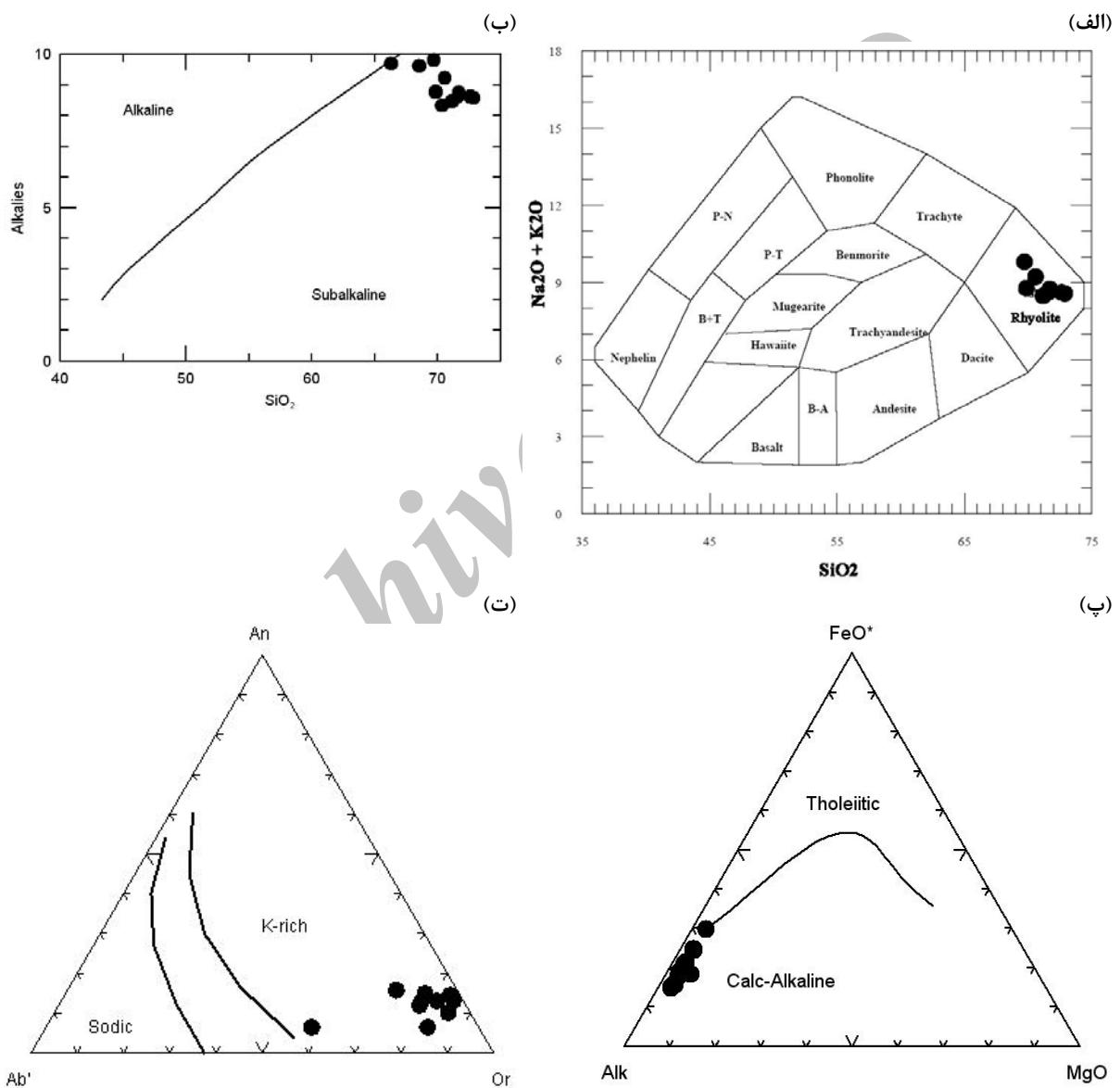
در اطراف بعضی از پلازیوکلازها نوعی خوردگی ناشی از عدم تعادل شیمیایی دیده می‌شود. بیشتر پلازیوکلازها به کانی‌های ثانویه تجزیه شده است. تعدادی از پلازیوکلازها کلریتی شده‌اند. فلدسپارهای آلکالی بیشتر به صورت ریزبلور و میکروولیت در زمینه سنگ حضور دارند، البته، برخی نیز به صورت فنوکربیست هستند و اغلب کائولینیتی شده‌اند. از مهمترین کانی‌های فرعی در مقاطع به آپاتیت، اسفن، کانی‌های کدر (احتمالاً مگنتیت) می‌توان اشاره نمود. بافت غالب در این سنگ‌ها بافت پورفیریتیک، به‌ویژه بافت فلستیک پورفیری است. در تعدادی از مقاطع میکروپیلوهای بازیک تشخیص داده شده که آمفیبول و بیوتیت معمولاً به‌طور کامل و به صورت سودومورف به اکسیدهای آهن تبدیل شده‌اند. تعدادی از محققان حضور این میکروپیلوهای بازیک را نشان دهنده اختلاط می‌دانند (Kumral *et al.*, 2006).

ژئوشیمی

مقدار متوسط اکسیدهای اصلی در نمونه‌های فلزیک مورد مطالعه، تطابق زیادی با ترکیب عمومی سنگ‌های ریولیتی دارد (جدول ۳). این سنگ‌ها دارای مقدار بالایی از Al و K همچنین مقدار پایینی از Ca و Sr است. در این سنگ‌ها نسبت K₂O/Na₂O بیشتر از ۱/۱ است (۰/۵۹-۰/۲۳۵ با مقدار متوسط ۰/۸۵-۰/۲۵) که نشان‌دهنده پتاسیک بودن ترکیب کلی ریولیت است. نسبت مولار A/CNK به‌طور کلی بالاتر از ۱/۱ است و نشان‌دهنده رفتار پرآلومینیوم نمونه‌هاست. Mg# با مقدار متوسط ۰/۳۵-۰/۲۲ بین ۰/۷۵-۰/۱۵ متغیر است. از لحاظ ژئوشیمیایی نسبت بالایی از عناصر قلیایی دارند (Na₂O+K₂O>۵%). مقدار درصد TiO₂ در نمونه‌ها پایین و بین ۰/۰۰-۰/۰۴ با متوسط ۰/۰۲۹ است.

غنى شدگی و فراوانی عناصر LREE می‌تواند به علت ذوب‌بخشی کم این سنگ‌ها و یا منشأ نسبتاً غنى از عناصر قلیایی مرتبط با مناطق فرورانش باشد. غنى شدگی HREE به LREE شاید با وجود کانی‌های فرعی زیرکن و آپاتیت در ارتباط باشد (Pearce *et al.*, 1984).

6.17 منفى از خود نشان می‌دهد ($\text{Eu}/\text{Eu}^* = 0.658 - 0.583$). جدایش فلدسپار از مذاب فلسيك موجب پيدايش آنومالي منفى Eu می‌گردد (Sun and McDonough, 1989). حضور آنومالي منفى Eu از ويزگي ريوليت است. و همكاران (1999) بيان می‌كنند که Parada

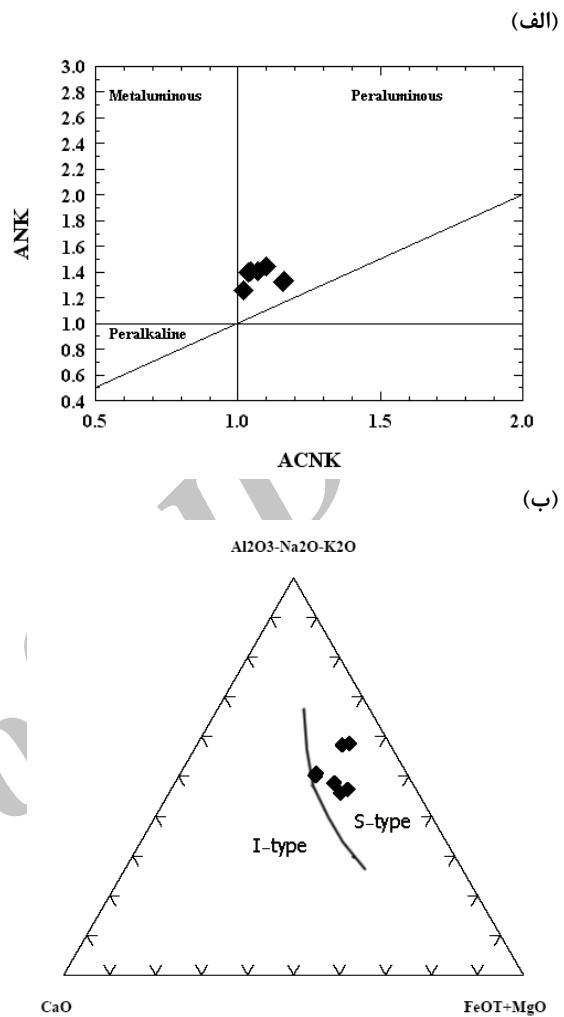

شکل ۲- (الف) طبقه‌بندی Cox و همکاران (1979) برای سنگ‌های آتش‌شانی، (ب) نمودار قلیایی‌ها در مقابل سیلیس (Le Maitre *et al.*, 1989) جهت تفکیک قلمروی سری‌های قلیایی و ساب‌آلکالن، (پ) نمودار مثلثی AFM که در آن سری‌های کالک‌آلکالن از تولئیتی جدا شده‌اند (Irvine and Baragar, 1971) (and Baragar, 1971).

ماگماهای فلزیک کالک‌آلکالن قوسی است. این وضعیت در نمودار نرم‌الایز شده نسبت به گوشته اولیه شرایطی مشابه کندritیت دارد (شکل ۴-پ)، عناصر نادر خاکی سبک نسبت به عناصر نادر خاکی سنگین، به طور کلی غنی‌شدگی زیادی را نشان می‌دهند. این حالت برای LILE نسبت به HFSE نیز صدق می‌کند.

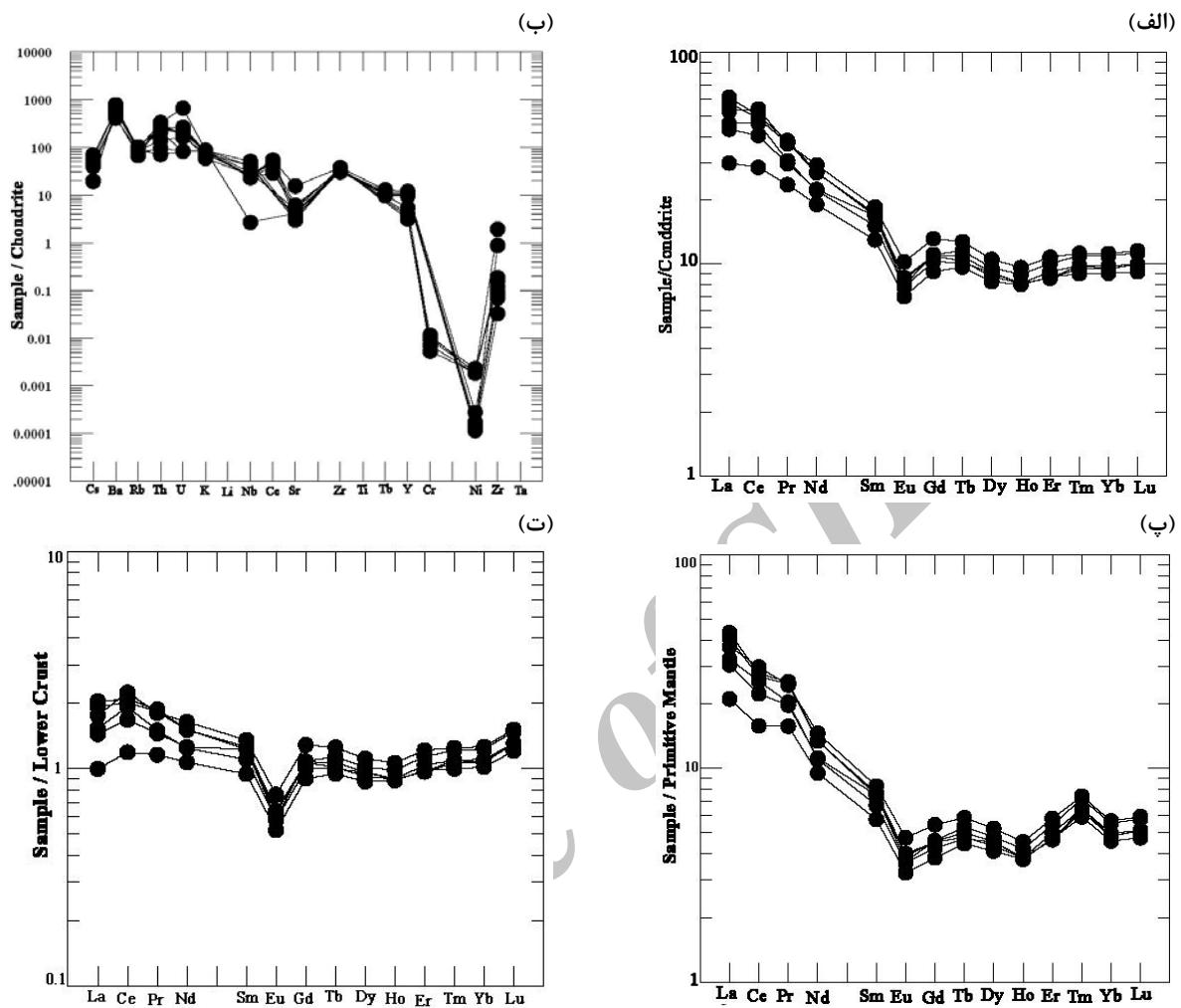
در این نمودار، آنومالی منفی عناصر Sr، Ta و Nb نسبت به کندritیت عادی شده به خوبی در نمونه‌ها دیده می‌شود. عناصر فرعی دارای نقاط بیشینه و کمینه زیادی هستند که اختلاف بین آنها زیاد است. در نمونه‌ها آنومالی منفی بین Nb و Ta وجود دارد. نمودار N-MORB توزیع عناصر فرعی نرم‌الایز شده نسبت به LREE و فقیر‌شدگی نشان‌دهنده غنی‌شدگی نسبت به HREE است. به علاوه، از نظر عناصر Rb، Pb، Cs و Ba بین ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر غنی‌شدگی دارد، غلظت عناصر (Ba، Rb، Cs) LILE تحرک زیاد تابعی از نحوه رفتار فاز سیال در زون فروراش است. این عناصر بیشتر در پوسته قاره‌ای تمرکز دارند و یک منشأ آلایش شدید پوسته‌ای را می‌توان پیشنهاد نمود.

در نمودار نرم‌الایز شده عناصر نادر خاکی نسبت به پوسته زیرین (شکل ۴-ت) سنگ‌های منطقه یک روند مشابه را نشان می‌دهند (به جز Eu). این مسئله می‌تواند دلیلی بر نقش بسیار مهم ژنتیکی پوسته زیرین در تشکیل ماگمای مادر سنگ‌های ریولیتی باشد (Nakamura, 1974). نکته جالب روند توزیع یکسان، یکنواخت و تقریباً موازی با خط یک HREE در نمودار نرم‌الایز شده عناصر نادر خاکی نسبت به گوشته اولیه و کندritیت است. که می‌تواند به اهمیت نقش گوشته متاسوماتیک در محیط‌های زیر رانده در تشکیل ماگمای ریولیتی اشاره داشته باشد.

شکل ۳- موقعیت نمونه‌های مورد مطالعه بر روی: (الف) نمودار A/CNK در مقابل A/NK (Maniar and Piccoli, 1989)، (ب) نمودار ACF. نمونه‌ها در محدوده گرانیت‌های نوع S قرار می‌گیرند. محدوده جداکننده بین گروه‌های گرانیت از White and Chappell (۱۹۷۷).

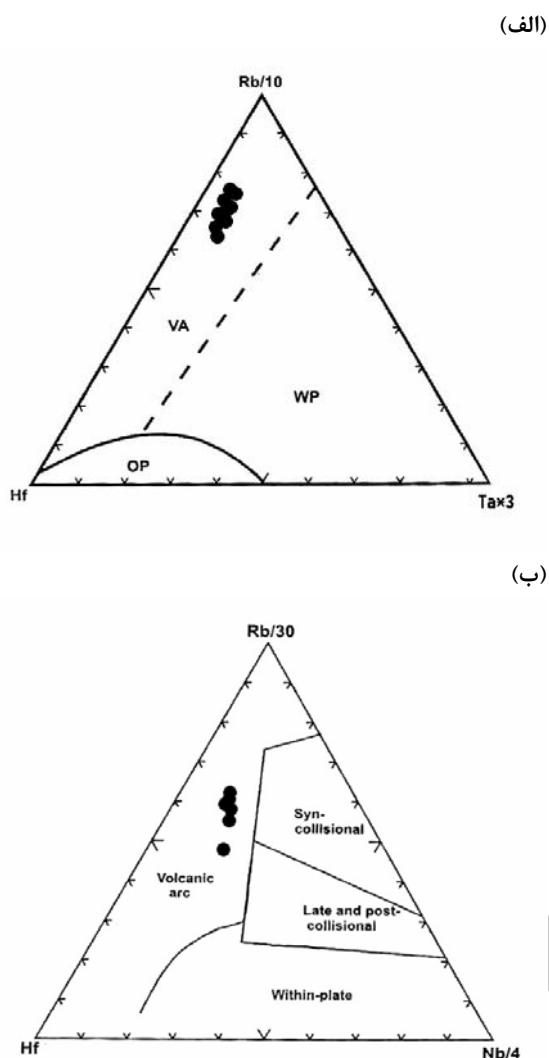
در نمودار توزیع عناصر فرعی نرم‌الایز شده نسبت به کندritیت (شکل ۴-ب)، عناصر U، Th، Ba، Rb و LILE شدیداً غنی‌شدگی نشان می‌دهند (برای مثال، در مورد Rb، ۱۰۰۰ برابر غنی‌شدگی وجود دارد). در عوض یک فروافتادگی نسبت به Ta و Nb همچنین Sr دیده می‌شود و این حالت نشان‌دهنده منشأ پوسته‌ای یا آلدگی شدید با پوسته است. این الگوی توزیع خاص

شکل ۴- نمودارهای عنکبوتی. (الف) فراوانی عناصر نادر خاکی نرمالیزشده نسبت به کندریت، (ب) فراوانی عناصر فرعی و کمیاب نرمالیزشده نسبت به کندریت، (پ) فراوانی عناصر نادر خاکی نرمالیزشده نسبت به گوشته اولیه، (ت) فراوانی عناصر نادر خاکی نرمالیزشده نسبت به پوسته زیرین.

وجود شباهت با ماغماهای زون برخوردي، بيشتر ويژگی های كمان آتشفسانی (VAG) را از خود نشان می دهد (شکل ۵). Harris و همكاران (۱۹۸۶) با استفاده از عناصر فرعی ماغماهای گرانیتوئیدی را از لحاظ محیط زمین ساختی تقسیم بندی نمود. در اين نمودارها، نمونه های مورد مطالعه در محدوده ماغماهای كمان آتشفسانی (VA) قرار گرفته، در نتيجه فروزانش صفحات هستند (شکل ۶).

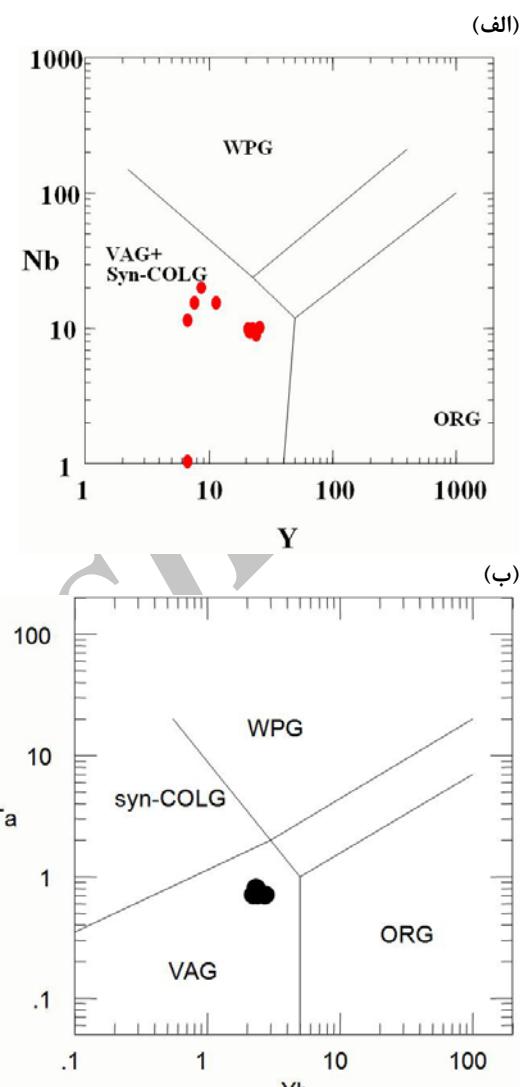
جایگاه زمین ساختی - ماغماي
برای تعیین محیط زمین ساختی نمونه های ریولیتی، نمودارهای مختلفی بر اساس عناصر فرعی توسط محققان ارائه شده است. از رایجترین نمودارهای زمین ساختی- ماغمايی، نمودارهای ارائه شده توسط Pearce و همكاران (۱۹۸۴) و Cann و Pearce (۱۹۷۳) هستند. در اين نمودارها، نمونه ها از نوع پشت های میان اقیانوسی (ORG) و درون صفحه ای (WPG) نبوده، با

شکل ۶- نمودار متمايزکننده محیط تکتونیک ماغمای گرانیتی Hf-Rb/10-Ta*3 (Harris *et al.*, 1986)، (الف) بر اساس .Rb/30-Nb/4

شیمیایی، بالا آمدن سریع ماغما و کاهش ناگهانی فشار در آن است. این مشاهدات نقش فرآیندهای آلایش پوسته‌ای یا اختلاط ماغمایی را مطرح می‌نماید (Raymond, 2002).

این سنگ‌های فلزیک از نظر ژئوشیمیایی سابآلکالن با ماهیت کالکآلکالن، پرآلومینوس، نشان‌دهنده آنومالی منفی Eu، غنی از پتاسیم، و شبیه گرانیت‌های نوع S است. سنگ‌های مورد بررسی از نظر

شکل ۵- نمودار متمايزکننده ماغمای گرانیتی (اقتباس از Pearce و همکاران، ۱۹۸۴)، (الف) بر اساس Nb-Y، (ب) بر اساس Ta-Yb

بحث و نتیجه‌گیری

سنگ‌های سابولکانیک فلزیک در منطقه مورد مطالعه از نظر کانی‌شناسی و ترکیب شیمیایی در گروه سنگ‌های ریولیت دسته‌بندی می‌شود. وجود ویژگی‌های بافتی در فنوكریست‌ها همچون بافت خلیجی در کوارتز، کوارترهای حاشیه‌دار و باز جذب، زون‌بندی در پلاژیوکلازها و در موادی خورده‌گی در آنها و حضور میکروپیله‌های بازیک همگی نشان‌دهنده عدم تعادل

محیط کمان‌آتشفشاری فعال است (Thompson, 1982; Martin, 1993)

و همکاران (1999) طی مطالعات بر روی منشأ ریولیت‌های هوکایدو (Hokkaido) بیان می‌کند با آنکه این ریولیت‌های شبیه گرانیت‌های نوع S هستند، اما در یک محیط زیر رانده با منشأ ذوب‌بخشی گوه گوشه‌ای متاسوماتیزم تشکیل شده است (Antipin *et al.*, 2009)

نتایج کارهای آزمایشگاهی، مدل ذوب‌بخشی درجه خیلی پایین گوههای گوشه‌ای در نتیجه حضور سیالات حاصل از فرآیند زیراندگی پوسته اقیانوسی و ایجاد مagma‌ای ریولیتی را تأیید می‌کند (Abdalla *et al.*, 2008). دلیل فوران مستقیم ریولیت‌های با منشأ گوشه‌ای می‌تواند در نتیجه ایجاد شرایط کششی پشت‌قوسی در رژیم‌های حاشیه فعال باشد (Zhu *et al.*, 2009). اگر magma‌های ریولیتی با منشأ گوشه‌ای در یک پوسته تحت فشار بالا بیانند، magma به راحتی با مواد پوسته‌ای واکنش می‌دهد و بنابراین magma‌ای ریولیتی بالا آمده غیرقابل تفکیک و شناسایی از magma‌های حاصل از ذوب‌بخشی پوسته قاره‌ای و تشکیل magma‌ای ریولیت‌های شبیه گرانیت‌های نوع S می‌شود.

در ایران زمین بسیاری از محققان با نظریه حاشیه فعال قاره‌ای و زیراندگی پوسته اقیانوسی تدبیر ایران مرکزی از مژوزوئیک تا اواخر ائوسن موافق هستند (Ahmadian *et al.*, 2009; Berberian and Kindg, 1981). ضخامت زیاد پوسته قاره‌ای بعد از ائوسن نظریه ادامه فروخراش صفحه عربستان به زیر پوسته ایران را مطرح نموده که این کار سبب تداوم زیراندگی بقایای پوسته اقیانوسی در گوشه شده است. در نتیجه ولکانیسم ضعیف و پلوتونیسم نئوژن در محور ارومیه - دختر و ایران مرکزی طی نئوژن شده است.

عناصر LREE و LILE غنی‌شدگی زیادی را نشان می‌دهد.

Wilson (1989) معتقد است ریولیت‌های مناطق ساب‌داکشن، ساب‌آلکالن هستند. پتانسیم بالا ($K > 4$) درصد وزنی)، غنی بودن از آهن ($FeO/MgO > 4.5$) و سیلیس از نشانه‌های سنگ‌های آذرین در یک محیط زیراندگی است.

از خصوصیات زون فرورانش غنی‌بودن از عناصر Ba, Rb و غنی‌شدگی از LREE نسبت به HREE و HFSE همچنین آنومالی کاهشی Nb است (Sajona *et al.*, 1996). مقادیر Nb کمتر از ۷۰ ppm با زون فرورانش مرتبط است (Green, 2006). غنی‌شدگی عناصر ناسازگار در سنگ‌های فلزیک را با تأثیر و نقش مهم پوسته می‌توان توضیح داد.

مشخصه پتانسیم بالای این سنگ‌ها ممکن است به دلیل افزایش درجات آلایش پوسته‌ای در magma‌ای حاشیه فعال قاره‌ای باشد (Wilson, 1989; Brown *et al.*, 1984). در محیط‌های حاشیه فعال قاره‌ای بین میزان افزایش پتانسیم با افزایش عمق صفحه بنیوف رابطه‌ای وجود دارد (Miskovic and Francis, 2006). محققان علت را ناشی از افزایش ضخامت پوسته قاره‌ای و افزایش تأثیر آن در تغییر ترکیب magma‌ای اولیه می‌دانند (Schandl and Gorton, 2002).

در بیشتر موارد ایگنیمبریت همراه با آتشفشارهای داخل صفحات قاره‌ای و در حاشیه قاره‌ها دیده می‌شود (Rollinson, 1993). وجود چنین نهشته‌های ایگنیمبریتی با ترکیب ریولیتی و ریوداسیتی می‌تواند نشان‌دهنده یک کمان بالغ باشد (Sun and McDonough, 1989; Condie, 1989)

نمودارهای تکتونیک - magma‌ای جداگانه محیط‌های تکتونیک مختلف تأییدی بر تشکیل در یک

مواد قلیایی) تحت تأثیر محلول‌های همراه با پوسته اقیانوسی هنگام زیراندگی در ادامه فرآیندهای مگماهی همراه با رژیم حاشیه فعال تکتونیکی را به ما می‌دهد. بالا آمدن مگماهی ریولیتی حاصله در امتدادهای شکستگی‌های موجود در یک محیط کششی مشابه پشت قوس آتشفسانی از اواخر ائوسن تا الیگوسن است. هرچند این مدل تکتونوماگماهی پیشنهادی نیاز به شواهد ژئوشیمیایی، صحرابی و داده‌های ایزوتوبی زیادی دارد، اما در عین حال که نتایج مطالعات امامی و همکاران (۱۳۷۱) را در این ناحیه به خوبی رد نمی‌کند، بلکه از آنها برای تأیید مدل رژیم فرورانش (معین‌وزیری، ۱۳۸۳) تحت تأثیر یک کمان آتشفسانی حداقل در ناحیه اردستان در زمان الیگوسن به بعد نیز استفاده می‌شود.

با اینکه امامی و همکاران (۱۳۷۱) معتقدند ریولیت‌های الیگوسن در اردستان به دنبال ادامه بسته‌شدن کافت ائوسن در امتداد شکستگی‌های الیگوسن بیرون ریخته‌اند، اما معین‌وزیری (۱۳۸۳) معتقد است ولکانیسم شدید و گستردگی ائوسن و ادامه آن در یک رژیم فرورانش باعث مگماتیسم خفیفتر در الیگوسن و به بعد شده است. وی منشأ این مگماتیسم را تخلیه فشاری مخازن مگماهی ژرف ائوسن می‌داند. مجموعه‌های فلسیک مورد بررسی نیز احتمالاً طی چنین فرآیندی ایجاد شده است.

همه شواهد ذکر شده امکان ارائه پیشنهاد یک منشأ احتمالی رخمنون‌های فلسیک با منشأ ذوب درجه بسیار پایین گوه گوشه‌ای متاسوماتیزم (غنى‌شده از سیلیکا و

منابع

- امامی، م. ۵.، خلعتبری جعفری، م. و وثوقی عابدینی، م. (۱۳۷۱) پلوتونیسم ترشیاری منطقه اردستان و ایران مرکزی. فصل نامه ۴، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. درویش‌زاده، ع. (۱۳۶۳) اصول آتشفسان‌شناسی. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- رادفر، ج. (۱۳۷۶) نقشه زمین‌شناسی چهار گوش ۱:۱۰۰۰۰۰ اردستان. انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
- قربانی، م. (۱۳۸۲) مبانی آتشفسان‌شناسی با نگرشی بر آتشفسان‌های ایران. انتشارات آرین‌زمین.
- معین‌وزیری، ح. (۱۳۷۵) دیباچه‌ای بر مگماتیسم در ایران. انتشارات دانشگاه تربیت معلم.
- معین‌وزیری، ح. (۱۳۸۳) چند نقطه عطف در تاریخچه تکتونوماگماهی ایران. سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، فصل نامه ۵۰-۴۹: ۳۲-۳۹.

نصر اصفهانی، ع. خ. و احمدی، م. (۱۳۸۷) سنگ‌شناسی گدازه‌های شوшуونیتی در جنوب عшин (شرق اصفهان). مجله علمی پژوهشی علوم پایه دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران ۶۹: ۸۹-۹۸.

نصر اصفهانی، ع. خ. و حاجیان، م. (۱۳۸۶) زمین‌شناسی کانسار منگنز بغم (جنوب اردستان) با تاکید بر ویژگی‌های پترولولژی سنگ میزبان آتشفسانی فلسیک. اولین کنگره زمین‌شناسی کاربردی ایران، مشهد.

Abdalla, H. M., Matsued, H., Obeid, M. A. and Takahashi, R. (2008) Chemistry of cassiterite in rare metal granitoids and the associated rocks in the Eastern Desert, Egypt. Journal of Mineralogical and Petrological Sciences 103: 318-326.

Ahmadian, J., Haschke, M., McDonald, I., Reglous, M., Rezaghorbani, M., Emami, M. H. and Murata, M. (2009) High magmatic flux during Alpine-Himalayan collision: Constraints from the Kal-e-Kafi complex, central Iran. Geological Society of America Bulletin, 121: 857-868.

Antipin, V. S., Andreeva, I. A., Kovalenko, V. I. and Kuznetsov, V. A. (2009) Geochemical specifics of ongonites in the Ary-Bulak Massif, Eastern Transbaikalia. Petrology 17: 558-569.

Berberian, M. and King G. C. P. (1981) Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran. Canadian Journal of Earth Sciences 18(2): 210-265.

- Brown, G. C., Thorpe, R. S. and Webb, P. C. (1984) The geochemical characteristics of granitoids in contrasting arcs and comments on magma sources. *Journal of Geological Society London* 141: 413-426.
- Condie, K. C. (1989) Geochemical changes in basalts and andesites across the Archean-Proterozoic boundary: Identification and significance. *Lithos* 23: 1-18.
- Cox, K. G., Bell, J. D. and Pankhurst, R. J., 1979. The interpretation of igneous rocks. George Allen and Unwin 45.
- Green, N. L. (2006) Influence of slab thermal structure on basalt source regions and melting conditions. *Lithos* 87: 23- 49.
- Harris, N. B. W., Pearce, J. A. and Tindle, A. G. (1986) Geochemical characteristics of collision-zone magmatism. In: Coward, M. P. and Ries, A. C. (Eds.): *Collision Tectonics*. Geological Society London, Special publication 19: 67-81.
- Irvine, T. N. and Baragar, W. R. A. (1971) A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks. *Canadian Journal of Earth Sciences* 8: 523-548.
- Kumral, M., Coban, H., Gedikoglu, A. and Kilinc, A. (2006) Petrology and geochemistry of augite trachytes and porphyritic trachytes from the Golcuk volcanic region. *Journal of Asian Earth Sciences* 27: 707-716.
- Le Maitre, R. W., Bateman, P., Dudek , A. and Keller, J. (1989) A classification of igneous rocks and glossary of terms. Blackwell, Oxford.
- Maniar, P. D. and Piccoli P. M. (1989) Tectonic discrimination of granitoids, Geological Society of America Bulletin 101: 635-643.
- Martin, H. (1993) The Archaean grey gneisses and the genesis of the continental crust. In: Condie, K. C. (Eds.): *The Archaean Crustal Evolution*. Elsevier, Amsterdam 205-259.
- Miskovic, A. and Francis, D. (2006) Interaction between mantle – derived and crustal calcalkaline magmas in the petrogenesis alkaline of the Sifton Range. *Lithos* 87: 204-134.
- Nakamura, N. (1974) Determination of REE, Ba, Fe, Mg, Na and K in carbonaceous and ordinary chondrites. *Geochimica et Cosmochimica Acta* 38: 757-775.
- Parada, M. A., Nystrom, J. O. and Levi, B. (1999) Multiple source for the Coastal Batholith of Central Chile: geochemical a Sr-Nd isotopic evidence and tectonic implication. *Lithos* 46: 505-521.
- Pearce, J. A. and Cann, J. R. (1973) Tectonic setting of basic volcanic rocks determined using trace element analysis. *Earth Planetary Science Letters* 19: 290-300.
- Pearce, J. A., Harris, N. B. W., Tindle, A. G. (1984) Trace element discrimination diagrams for the tectonic interpretation of granitic rocks. *Journal of Petrology* 25: 956-983.
- Raymond, L. A. (2002) *The Study of Igneous Sedimentary and Metamorphic Rocks*. McGraw Hill.
- Rollinson, H. R. (1993) *Using Geochemical Data: Evaluation, Presentation, Interpretation*. John Wiley and Sons.
- Sajona, F. G., Maury, R. C., Bellon, H., Cotton, J. and Defant, M. (1996) High field strength elements of Pliocene-Pleistocene island-arc basalts Zamboanga Peninsula, Western Mindanao (Philippines). *Journal of Petrology* 37: 693-726.
- Schandl, E. S. and Gorton, M. P. (2002) Application of high field strength elements to discriminate tectonic setting in VMS environments. *Economic Geology* 97: 629-642.
- Shahabpour, J. (2005) Tectonic evolution of the orogenic belt in the region located between Kerman and Neyriz. *Journal of Asian Earth Sciences* 24: 405-417.
- Shelly, D. (1993) *Microscopic Study of Igneous and Metamorphic rocks*, Chapman and Hall, London.
- Sun, S. S. and McDonough, W. F. (1989) Chemical and isotopic systematic of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. In: Saunders, A. D. and Norry M. J. (Eds.): *Magmatism in ocean basins*. Geological Society of London. Special Publication 42: 313-345.
- Tetsuichi, T., Yuji, O., Kazuki, N., Yasushi, W. (1999) Petrology of a mantle derived rhyolite, Hokkaido, Japan. *Chemical Geology* 160: 425–445.

- Thompson, A. B. (1982) Magmatic of the British Tertiary volcanic province. *Scottish Journal of Geology* 18: 50-107.
- Watter, S. W. A. and Etminan, H. (1973) Manganese in Iran from contribution to the Geology of mineral Resources in Iran Geological Survey of Iran.
- White, A. J. R. and Chappell, B. W. (1977) Ultrametamorphism and granitoid genesis. *Tectonophysics* 43: 7-22.
- Wilson, M. (1989) Igneous Petrogenesis: A Global Tectonic Approach. Chapman and Hall, London.
- Zhu, X., Mo, X., White, N. C., Zhang, B., Sun, M., Wang, S., Zhao, S. and Yang, Y. (2009) Geology and metallogenetic setting of the habo porphyry Cu (Mo-Au) deposit, Yunnan. *Acta Geologica Sinica* 83: 1915-1928.

Archive of SID

Tectonic and magmatic settings of the Oligocene felsic outcrops in the south of Ardestan, NE of Isfahan

Ali Khan Nasr Esfahani * and Babak Vahabi Mogadam

Department of Petrology, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.

Abstract

The Oligocene felsic outcrops are located in the south of Ardestan (NE of Isfahan). The area is a part of Uromieh –Dokhtar structural zone. These outcrops are composed of rhyolite and rhyodacite rocks. Geochemically, these rocks are sub-alkaline, calc-alkaline composition with high-K and peraluminous. Although the whole rock composition of the felsic rocks corresponds to S-type granites (i.e. high K, Al, large ion lithophile elements, and low Ca and Sr) but the studied rocks have remarkably primitive and igneous sources. The geochemical data suggest that mantle wedge is partly metasomatized with rhyolitic materials from subducted slabs; it is more likely that the rhyolite magma developed by very low degree partial melting of the metasomatized mantle wedge. The initial reason for direct eruption of the mantle-derived rhyolitic magmas would be a tensional condition of the Ardestan region during late Eocene-Oligocene time. If mantle-derived rhyolitic magmas ascended within a compression crust, the magmas should easily react with crustal materials and therefore it would be indistinguishable from felsic magmas produced by crustal fusion. The Petrological and geochemical evidences as well as the tectonic discrimination diagrams show that rhyolitic magma formed in an active volcanic arc. It seems that these rocks are formed following the subduction of Neo-Tethys oceanic crust beneath the central Iranian micro-continent.

Key words: Ardestan, Rhyolite, Felsic rocks, Calc-alkaline, Volcanic arc, Neo-Tethys

---

* nasr@khusf.ac.ir